

es parla de la historiografia), ara només cal esperar que ben aviat se'n publiquin les ponències i es faci la transcripció (i edició) de les diferents intervencions de la taula rodona de cloenda, ja que aquestes darreres són uns testimonis històrics incisius i de gran vivesa que, amb el temps, com passa amb els bons vins, guanyaran en importància i interès. Llàstima que per raons imperatives de darrera hora als professors Josep Fontana i Enric Lluch no els fos possible participar en la taula rodona, tal com s'havia previst.

Joaquim M. Puigvert i Solà

El professor Joaquim Florit, en el record

El dia 9 de març d'aquest any 2002 va morir a Barcelona a Barcelona el professor Joaquim Florit Garcia, a l'edat de noranta-un anys. Va arribar a Girona l'any 1942 per ocupar la càtedra de llengua llatina i, al mateix temps, la direcció de l'Institut Vell del carrer de la Força.

La seva mort ha colpit molts gironins i, especialment, els que vam ésser alumnes seus i que amb el record copsem ara amb enyorança el que va significar el seu mestratge i la seva estada a Girona durant vint-i-cinc anys.

El Sr. Florit —així el solíem anomenar— va néixer a Múrcia i va arribar al nostre institut procedent del de Torrelavega. Ben aviat s'identificà amb la realitat gironina i es considerà un

gironí més. Pels volts de l'any 1967, per raons personals i «en comissió de serveis», va traslladar-se a Barcelona, on dirigí l'institut de nova creació Emperador Carlos, en el qual es jubilà l'any 1980.

La seva relació amb Girona no es va interrompre mai, i durant molt de temps conservà el seu pis del carrer dels Alemanys, prop de la Porta Rufina, situació de la qual ell solia vantar-se, tot manifestant el seu goig de viure a tocar d'unes memorables restes de la Gerunda romana.

Coneixia molt bé i estimava amb deler tots els racons de la Girona antiga. No era gens estrany trobar-lo, en els seus pocs moments de lleure, passejant pels vells carrerons, tot repassant i descobrint la història de la nostra ciutat.

L'institut del temps del Sr. Florit, sobretot de la primera època, no podia sostreure's a les limitacions i restriccions que les circumstàncies de la trista i llarga

postguerra imposaven. El centre tenia pocs recursos, l'edifici era vell, el material escolar era escàs, a les aules els nois i noies eren separats pel passadís que rebia, irònicament, el nom de «paral·lel 38»... i no obstant això l'estimàvem com era, no en teníem cap altre i era, en definitiva, «el nostre institut». Ens compensava tenir aquella aula de física, tan plena d'aparells estranys; l'aula de ciències naturals, tan emblemàtica; l'aula esglaonada; les obertures solemnes de curs; les celebracions de la festa de sant Tomàs; el cant del *Gaudeamus igitur*, més gloriós que altres cants imposats, i, sobretot, uns professors ben rellevants: García López, Gener, Sobrequés, Fustagueras, Mn. Fuentes... i més endavant Bonnín, Colàs, Rosina Lajo, entre molts d'altres.

Amb un sentit de responsabilitat extraordinari i amb un saber fer de persona conscient i complidora de la seva tasca, el Sr. Florit va dirigir l'Institut gairebé dinou anys, no exempts de dificultats de tota mena, cabòries i moltes vegades incomprensions. Abans de tot, ell era l'home, el company i el professor.

Era conscient de la tasca encomanada als docents, una tasca doble entre els professors i els alumnes, i sabia compaginar molt bé l'exigència i l'autoritat que la docència concedeix, amb un capteniment de respecte i d'estima pels alumnes. Era el *doctus magister*, el professor savi, però amable, comprensiu, sempre obert al diàleg, ple d'humanitat, constantment disposat a donar consells i a ajudar en l'organització d'activitats que ell intuïa que podrien ésser saludables.

El professor Florit, el dia de la seva jubilació, l'any 1980.

AUMA 2002: L'Automòbil i el Medi Ambient

Durant els dies 7 i 8 de març es va celebrar a Girona el segon fòrum dedicat a l'automòbil i el medi ambient, que prenia el relleu del que va tenir lloc l'any 1998.

El programa de sessions d'enguany, que incloïa destacats ponents tant de l'Administració com del sector industrial i de la investigació, es plantejava analitzar l'impacte ambiental dels vehicles en una doble vessant: com a agents productors de soroll i, per la seva contribució al problema de la qualitat del medi, com a focus emissors de contaminants atmosfèrics. Un cop exposada la problemàtica, el fil conductor es va centrar en la recerca de solucions per tal de millorar el confort i la qualitat de vida de la ciutadania davant aquesta realitat, així com en el coneixement de tècniques i instruments per al control de l'impacte acústic, les millores de disseny, la recerca en nous combustibles i la introducció de sistemes que redueixin la contaminació. Finalment, es va analitzar la situació actual del marc legislatiu i les tendències previstes amb l'objectiu de determinar quins són els canvis que es poden donar a curt termini en la cadena productiva en benefici dels ciutadans.

Durant el primer dia es vertebraren un seguit de ponències que varen coincidir a destacar els pneumàtics i la superfície de rodament com les fonts principals de soroll ambiental, i en aquest sentit s'apuntaren dues línies d'acció: la utilització d'asfalts

sonoreductors a base de cautxú capaços de reduir entre 4 i 6 decibels l'impacte acústic exterior, i la conveniència de treballar amb tecnologies de simulació i predicció per tal d'avançar cap a la reducció del soroll de rodament, acceptant que, en aquest cas, la seva total eliminació no és possible a causa de la inevitable prioritat de la seguretat de la conducció, que no permet eliminar els dibuixos del pneumàtic. Aprofundint en les fonts de soroll i fent referència a les tipologies de vehicles es va posar de relleu la gran aportació dels autobusos respecte de les motocicletes i els turismes, fins al punt de deixar sobre la taula la discussió sobre la idoneïtat del transport públic de superfície. Tot i així, la pitjor part se la varen endur els ciclomotors, els usuaris dels quals, segons els presents, haurien de veure's obligats a passar la inspecció tècnica. Aquesta proposta també s'estenia al mercat d'accessoris. De cara a mesurar el veritable impacte acústic i, el que és més important, la seva percepció per part de les persones, s'abordà directament la necessitat urgent de completar la unitat de dB(A), ja utilitzada avui dia, amb altres indicadors multidimensionals.

Estrènyer les relacions entre universitat, Administració i empresa a fi d'utilitzar sistemes de modelització acústica a partir del cadastre sònic per incidir en la planificació urbanística, modificar la fiscalitat local tenint en compte aspectes mediambientals, augmentar la freqüència de les revisions i crear una cultura d'ús responsable de l'automòbil foren altres aspectes destacats i a partir dels quals es marcaren línies d'actuació futures, tot destacant la important contribució del mètode

Va exercir el seu mestratge amb la més ferma vocació i, bon pedagog i erudit com era, feia de les seves classes un espai propici per al coneixement fàcil i planer de la llengua llatina i del llegat que ens ha deixat el món clàssic grecoromà.

Trobarem a faltar el Sr. Florit, el professor que, sens dubte, ha deixat en molts dels seus alumnes un exemple de rectitud, d'humanitat, de serenitat i de generositat; en molts gironins ha deixat també un bon testimoni d'amistat. Com Plini el Jove, li podem dir: *Habes amicos, quia amicus ipse es* ("Tens amics, perquè tu ets, precisament, un amic").

Jo dic amb tristesa «adéu» al Sr. Florit i li agraeixo, com li he agraït sempre, les seves ensenyances i els seus consells, que m'han permès d'estimar la llengua llatina i de ser la successora en la seva càtedra a l'Institut Jaume Vicens Vives.

Acerba semper mors eorum qui immortale aliquid parant ("Sempre resulta amarga la mort d'aquells que projecten quelcom immortal").